

Jag gick mig ut en morgonstund.

trad. Östergötland

Jag gick mig ut en mor-gon-stund, till att min o-ro för-stö-ra. Så
Jag dan-sa på den äng så grön, och såg på flic-kor-na al-la. de

kom jag i de-en grö-na lund, dit lyc-kan mig mån-de fö-ra. Där
vo-ro vac-kra, men en var skön, till den mitt hjär-ta månd' fal-la. Jag

dan-sa jung-frur till ett stort tal, De sjön-go, gjor-de sig gla-de. "Så
tänk-te i mi-itt hjär-ta så: Ack! att du min kun-de blif-va! Men

kom då hit och ök' vår rad", de jung-frur till mig sa-de.
ack hvad gläd-je skull' jag få, hos dig båd' dö och lef-va!